

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1656

§. 115. Et tenuerunt eum. v. 46.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

feffione. Hi enim quasi osculum præbent filio Dei, & eum peccatis suis iterum crucifigendum tradunt. O quam multi de hoc numero Sacerdotes, & quam multi fideles qui magna parte vitæ vix semel digne accedunt, eandem quam Iudas intulit, iniuriam renouantes. O quoties Domine à mille sexcentis annis hanc patienter iniuriam tulisti, poteras vel Helix ignem vel Ananix subitam mortem, vel Elymæ cæcitatem eis infligere ad ultionem, sed maioris charitatis ignem in cordibus eorum accendere ad conuersionem, si attendere vellent. Hæc est benignitas tua quam etiam testatus es erga Iudam: sed quoniam non recusasti proditorium & fallax osculum faciei tuæ, quanto magis confidimus te non repudiaturum miserorum peccatorum respicientiam, confessionem & penitentiam.

Domine, ipse Baptista sibi indignus visus est, qui vel corrigiam calceamenti tui solueret; Sanctis Regibus satis fuit, pedes vix nati pueruli lambendo osculari, Magdalene retro stanti iucundum erat plantas tuas tergere, quomodo igitur iste proditor contemptis pedibus mox os augusti illud ac sacrum profano suo ore irruit? Impudens igitur fuit valde iste Iudas, qui sic se cum Domino gessit, abige obsecro Deus inuerecundiam, & impudentiam longe à me & tuis fidelibus.

§. 114. *At illi manus iniecerunt in Iesum. v. 46.*

Viso simbolo seu signo à Iuda proditore edito, milites instar apum & caurorum pinguium accurrunt, irraunt, pungunt, rapiunt, trahunt, trudent, gladios vibrant, nemo non vir videri intendit, incitatus gloriola, & spe gratiæ ineundæ cum Principibus, à quibus missi erant.

O Bone Iesu, quam longè à te est, vt vel fur vel latro esse possis? qui cuncta bona largiris supplicibus tuis, & tamen modo ita tractaris ac si eiusmodi esses nefarius homo. Itaque animaduerto quod alienam culpam tuas, non tuam, vel certe hi tui inualores sunt ipsi fures & latrones, sine causa te vellentes & capientes, per hanc igitur manuum iniquarum iniectio- nem in te, obsecro salua me, & ignosce quod moraliter manus violentas aliquando etiam inieci in te, tuam voluntatem offendendo, vel etiam sacrosanctum corpus tuum in Sacramento indigne tangendo, & da gratiam ne vnquam ullo modo malo iniiciam cum his latronibus in te, manus.

§. 115. *Et tenuerunt eum. v. 46.*

Captivum, ligatum funibus & catenis onustum, verberibus, plagis, pugnis, fustibus, liuidum, iniurijs, contumelijs varijs & multis faturatum tracturi ad Iudicium, tenent lupi agnum, sistendum mox ante leones, canes &

K 2

nes &

nes & lycanthropos. Quid vero tunc animi fuisse putabimus Christo vel homo se gerenti? nescio edicere, cogito multa etiam hoc quod cum toc fuit modi tenendi te, isti omnium pessimum elegerint.

MI Iesu, cupio te tenere, & perpetuo quidem, sed amore captivum non ad malum tibi inferendum, contumelias, iniurias, mortem, sed honorem, & gloriam & vitam, quouis modo, quavis virtute, & gratia; teneam igitur te nec dimittar à te; teneam te sic, vt nunquam abeas à me per amissionem gratiæ tuæ, vel si non tenuero ego te, ecce oro tenero me, cupio tuus esse captivus perpetuus; quia bonum est mihi semper tecum esse.

§. 116. Vnus autem quidam de circumstantibus educens gladium, percussit. v. 47.

Euangelista hic describit quid contigerit in comprehendo & tenendo Christo, in illa furia militari, & insinuat fuisse aliquam resistantiam, non per Christum ipsum sed per *vnun quendam*, quem ob causas certas noluit nominare. credo, ne læderet honorem eius, eo quod educens gladium percussit: nam mens Christi non erat neque mandatum, vt educeretur gladius, contra aduenientes hostes. & eum captiuantes, multo minus vt quis percuteretur gladio: cum maxime ipse sponte obuiam iuerit hosti, & vltro se tradiderit in manus peccatorum, pro salute mundi; & ipse percutiens iam esset Ecclesiasticus & Sacerdos creatus. ideoque nota aliqua videbatur, quam vocant defectum lenitatis. Sed & præsumptuosum erat quod Sacerdos & talis & solus quidem contra tot armatos, & sine Domini mandato percuteret. Hinc discimus nunquam nisi bonum de proximo vel scribendum vel dicendum: etsi narrare historiam contigerit, in qua vix omnia possit malum factum, id narretur sine nominis mentione, maxime si sit persona Ecclesiastica, in dignitate constituta, ne inferioribus detur rursus occasio, & ansa vel detractionis vel malæ opinionis.

Domine, considerans tantam cautelam in tuo S. Euangelista, expauesco super mundi cursu, & hominum loquendi more. Vix incipimus loqui & statim aliquis de proximis, vel multi simul eribrantur. Iam Magistratus, iam principes, iam clerus, iam religiosi; modo iste, modo ille sunt tales & tales sunt. Hi sunt avari, isti sunt sordidi, isti arrogantes, isti voluptuarij. Summa omnes excepto vno eo qui loquitur sunt peccatores, iste bonus, iste sanctus est, iste prudens est, scilicet Deus meus: quale est hoc linguarum diluuium! contra hoc vix Arca aliqua Noëtica datur ad effugium.